

BOG

BETON (/BOEGER/BETON-0)

Af Thomas Bernhard (/forfattere/thomas-bernhard) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A46206266&fragment=content)

[BASIS%3A46206266&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A46206266&fragment=content))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/beton-0) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0&title=Beton)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0&title=Beton](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0&title=Beton))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0&status=Beton+https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0&status=Beton+https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0)

[0&status=Beton+https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0&status=Beton+https://litteratursiden.dk/boeger/beton-0))

Der er livslede for fuld udblæsning i Thomas Bernhards vidunderlige klagesang af en roman.

TAGS:

DANNELSE (/TAXONOMY/TERM/14373)

DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

EKSISTENS (/TAXONOMY/TERM/2614)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

SAMFUND (/TAXONOMY/TERM/9156)

ANMELDELSE

09 apr.19

(/users/soren-feldtfos-thomsen)

Af Søren Feldtfos Thomsen (/users/soren-feldtfos-thomsen)

Skribent

Der er livslede for fuld udblæsning i Thomas Bernhards vidunderlige klagesang af en roman.

150 siders uafbrudt, uhæmmet brok. Sådan kunne man beskrive Thomas Bernhards roman 'Beton', der oprindelig udkom i 1982. Den østrigske forfatter har altid haft nejhatten særdeles godt trukket ned om ørene, og 'Beton' er ingen undtagelse. Vi følger en musikforsker, som kæmper med at skrive en afhandling om komponisten Felix Mendelssohn, men som konstant må se sin indsats forpurret – mest af alt af sig selv. Det er fantastisk morsom læsning, som samtidig rummer en dyb indsigt om menneskelige relationer.

Hovedpersonen Rudolf har i årevis kæmpet med sin bog om Mendelssohn og til trods for alle sine forberedelser aldrig skrevet et eneste ord af den, for han kan ikke komme på værkets altafgørende første sætning. Da vi først møder ham er det hans storesøster, der må bære skylden. Hun bor i Wien, som hun netop er rejst hjem til efter et besøg hos broren i hans hus i provinsbyen Peiskam. Og hun har ødelagt alt:

"[S]elvom hun slet ikke var der længere, mærkede jeg stadig i alle ender og kanter af huset min søster som er det mest åndsfjendtlige væsen man overhovedet kan tænke sig. Bare tanken om hende ødelægger enhver tænkning i mig, har altid ødelagt enhver tænkning i mig, har kvalt alle mine åndsplaner i deres kim."

Rudolfs tanker kredser de første mange sider om forholdet til hans åh så forfærdelige overfladiske, åndsforladte søster. Som læser stiller man sig selv spørgsmålet, om søsteren nu også er så slem endda, eller om Rudolf bare bruger hende som en dårlig undskyld for igen igen at udsætte arbejdet med sin afhandling. Momentvis viger klagesangen dog for selverkendelsen, som f.eks. når den ensomme Rudolf indrømmer, at han har bildt sig selv ind ikke at have brug for andre mennesker: *"Men selvfølgelig har vi brug for et andet menneske, ellers bliver vi uvægerligt sådan som jeg er blevet: besværlige, utålelige, syge, i ordets allerdybeste forstand umulige."*

Beklagelserne til trods lykkes det for Rudolf – selvfølgelig først efter endeløse overvejelser - at rejse til Palma på Mallorca i den hensigt endelig at slippe væk fra det forfærdelige Østrig og komme i gang med sit arbejde. Men også her ødelægges hans planer af mindet om en kvinde, han mødte for år tilbage og hvis tragiske skæbne hjemsøger ham.

Handling er der ikke meget af i 'Beton'. Bogen er bygget op som én lang monolog, uden kapitler, uden afsnit, uden indrykninger og med et absolut minimum af punktummer. Det burde være ulæseligt, men tværtimod: takket være Bernhards blæksorte humor og virtuose sprog rives man som læser med på Rudolfs maniske, navlebeskuende jammerklage. De fleste af os vil i en eller anden grad kunne nikke genkendende til Rudolfs kroniske utilfredshed og selvmedlidenhed. Jeg fik i hvert fald flere gange lejlighed til at overveje mit eget livssyn. Så hvis det kan være en udfordring at finde et oplagt sted at sætte sit bogmærke undervejs, er der til gengæld rig mulighed for refleksion og latter i selskab med den misantropiske Bernhard. På med nejhatten og god læselyst!

BOGDETALJER

Andre bøger af Thomas Bernhard

